

25. ХАЙДУШКА СВАТБА I

Че са сбрали прибрали,
дванайсет мина дружина,
в пуста ми Стара планина,
Хаджи Димитър от Сливен,
Стефан Караджа от Тулча,
Ненчо от Стара Загора,
Минчо ми чирпанлията,
Петко ми Кадънкоолу,
печено агне ядяха,
бяла ракия пиеха,
бяла ракия, сливенска,
бистра ямболска джибренка.
Войводата им думаше:
– Дружина вярна, сговорна
в агне не се задявайте,
в ракия са ни запивайте,
нощес лош сън сънувах,
черно ма куче ухапа
по дясното ми коляно,
този сън не е хубав,
потеря ще ни издебне,
живи ша ни изловят.
Както сме вярно побратими,
тъй вярно ша са слушае,
тежка сватба да дигнем,
през Сливена града да минем,
дано на никой не познай,
кой ша ни стане булката?
Петко ми Кадънкоолу,
той има ръка моминска,
той му й тънка снагата,
той му й дълга косата,
той ща ни стане булката.